

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖω Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εἰσάγονται παρ'
ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 3
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὅδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθενιαγωγείου

Γραφεῖον ἀνικτὴν κα'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μίνον ἐντός ὀκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐ-
θύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία
Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ περὶ πόμπενα ἡμῶν χειρόγραφα
δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέ-
φονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ
δηλώνοντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀπο-
στελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς
Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν
ὄφελουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμ-
ματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐι-
τύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἄς μεριμνήσῃ ἡ βασίλισσα περὶ τῶν ὄρφανῶν. — Πῶς παρατείνεται ἡ ζωὴ (ὑπὸ κ. Μαρίας Βενώφ ἱατροῦ). — Κοραλία Κρίν παρασημοφορούμενη (ὑπὸ κ. Μαρσιάνθης Ἡλιοπούλου). — Ὁ γενναῖος σύζυγος. — Γυνὴ ἱατρός (ὑπὸ κ. Καρολίνης Σχούρας). — Ἡ εὐθύνη τῶν γονέων (ὑπὸ κ. Ἀγγελικῆς Παπαδοπούλου). — Αἱ ἐλλογαὶ τοῦ Ἀρσακείου. — Ποικίλα Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ. — Συνταγή.

Ἄς μεριμνήσῃ ἡ βασίλισσα περὶ τῶν ὄρφανῶν

Ὁ ζυτέρως ὁσημέραι λαμβάνουσι διαστάσεις αἱ ἐν τῷ Ἀμαλειῷ Ὀρφανοτροφείῳ ἐπισυμβαίνουσαι ἀνωμαλίαι! Ἡ διοικοῦσα αὐτὸ ἐπιτροπὴ ἀπὸ εὐεργετικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἀσύλου, ἀπὸ οἴκου εἰρήνης καὶ ἀγάπης μετέτρεψεν αὐτὸ εἰς πεδῖον στάσεων καὶ προσωπικῶν διαμαρῶν, ὧν κυριώτατα ἐλατήρια εἰσὶ προσωπικὰ μίσση, ἱκανοποιήσεις κομματικῶν ἀπαιτήσεων, ἰδιοτέλειαι καὶ τὰ τούτοις παρεπόμενα.

Θύματα δὲ τῶν μαχῶν τούτων δὲν εἶναι βεβαίως αἱ ἠττώμεναι κυρίαι, ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα τὰ ὄρφανά, εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐποίων ἐνσπείρονται τὰ μίσση, τὰ πάθη, αἱ βλάβαι, αἱ συκοφαντίαι, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἀσέβεια πρὸς τοὺς εὐεργέτας ὑπ' αὐτῶν τούτων δυστυχῶς τῶν προωρισμένων ὅπως τὰναντία νὰ διδάσκωσιν αὐτοὺς.

Ἡ διευθύντρια τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἐπαύθη. Διατί ἐρωτῶσιν αἱ μαθήτριά; Διότι δὲν ἐγνώριζε τὰ καθήκοντά της; διότι ἦτον κακὴ, ἀμαθὴς; Ὁχι, διακόπτει τις τῶν μᾶλλον ἰνεπτυγμένων μαθητριῶν. Ὁχι! Ἡ ἐπιτροπὴ κοινοποιούσα αὐτῇ τὴν παῦσιν της τῇ διεβίβασε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν.

Ἄρθ. 1547 Ἐν Ἀθήναις τῆρ 16 Ἰανουαρίου 1889

πρὸς τὴν Κυρία Ἀγγελικὴν Πατεράκη

Κυρία

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀμαλείου ποιεῖ ὑμῖν γνωστὸν ὅτι

θεωρεῖ ἀπὸ σήμερον λήξαν τὴν ἐντολὴν ὑμῶν ὡς Διευθύντριας τοῦ Ἀμαλείου Ὀρφανοτροφείου τῶν κορασιῶν.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ προβαίνουσα μετὰ λύπης εἰς τὴν κοινοποίησιν ταύτην δράττεται τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἐκφράσῃ τὰ πρὸς ὑμᾶς αἰσθητά τιμῆς καὶ ὑπολήψεις της, διὰ τε τὴν παιδείαν καὶ τὰς περικοσμοῦσας ὑμᾶς πολυτίμους ἀρετάς, ἅς ἐξαιρέτως ἐξετίμησε κατὰ τὸ ἐνιαύσιον διάστημα τῆς ἐν τῷ Ἀμαλειῷ Διευθύνσεώς σας.

Δεχθῆτε, Κυρία, τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἐξαιρέτων αἰσθημάτων μου.

Ἡ Πρόεδρος

Ἀναστασία Ι. Μεσηνέζη

Διατί λοιπὸν ἐπαύθη, ἐρωτῶσιν αἱ μαθήτριά ὁμοφώνως, ἀφοῦ ὑπὸ τοσοῦτον πολυτίμων ἀρετῶν περικοσμεῖται; Διότι εἶχε διορισθῆ τῇ συστάσει της κ. Πρετεντέρη. Δὲν βλέπετε καὶ τὴν μικρὰν ὄρφανὴν, λέγει ἡ μεγαλητέρα μαθήτριά, ἣν ἐσχάτως εἶχεν εἰσαγάγει ἡ κ. Πρετεντέρη, ὅτι ἐδιώχθη τῆς κλίνης της καὶ ὅτι ἀποθνήσκει ὑπὸ δυνατοῦ κρολογήματος!

Καὶ ἐκάστη τῶν νέων ἐκείνων κεφαλῶν κάμνει ἰδίως σκέψεις, ἰδίως κρίσεις, ἰδία συμπεράσματα ἐπὶ τῆς διαγωγῆς, ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων της διοικητικῆς ἐπιτροπῆς.

Καὶ ἐν τούτοις ὁ κ. Τυπάλδος Κοζάκης διίσχυρίζεται ὅτι ἐργάζεται καὶ μεριμνᾷ, ὅπως καταστήσῃ τὰς κόρας ἐκείνας χρηστάς γυναῖκας καὶ κοσμίας παρθένους.

Ἄλλ' αἱ χρῆσται γυναῖκες, κύριε ἔφορε, δὲν διδάσκονται ὅτι ὀφείλουσι νὰ καταφρονῶσι τοὺς εὐεργέτας των, δὲν ἀπειλοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς, ἐὰν ἀναφέρωσι μόνον τὸ ὄνομα ἐκείνων, αἵτινες διὰ τῶν μητρικῶν φροντίδων, καὶ τῆς ἀγάπης των προσέβλεψαν τὴν συμπάθειαν καὶ στοργὴν αὐτῶν, δὲν διδάσκονται τὸ μίσος, τὴν ἐκδίκησιν, τὴν ἀσέβειαν! Μετὰ τὰ ἄνωτέρω δὲ, δὲν ἐπιτρέπεται πρὸς ὑμᾶς νὰ διατυμπανίζητε ὅτι κατὰ γράμμα ἀκολουθεῖτε τὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἀναφερόμενα, ἀφοῦ ὑπὸ τῶν προσωπικῶν καὶ κομματικῶν τούτων δια-

μαχών απορροφώμενοι, την χειρίστην των εικόνων παρουσιάζετε προς τὰ ὄφρα νὰ ὡς πρότυπον παραδείγματος καὶ ἀπομιμήσεως!

Δὲν σὰς ἐπιτρέπεται, λέγομεν, τούτο, ἀφοῦ μάλιστα τὸ μόνον ὅπερ νομίζετε ὅτι σὰς ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ νὰ πράξετε, εἶναι νὰ καταστήσετε τὰς ὄφρα χρηστὰς καὶ ἀγαθὰς εἰς τὴν κοινωνίαν οἰκοκυράς, ἀφοῦ ἐν τούτῳ καὶ μόνῳ τῷ τοῦ ὄργανισμοῦ σημεῖον τόσον ἀπενῶς μέχρι τοῦδε προσκλήθητε, ὥστε ὁλόκληρα ἄφρα τοῦ ὄργανισμοῦ ἰσορροπία ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος τῶν ὄφρων καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς ἡμετέρουσι γυμνασμοὺς περὶ εἰδικῆς τεχνικῆς τῶν κορασίων μορφώσεως διέλαθον ἐντελῶς τὴν προσοχὴν σὰς ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὸ 12ον ἄφρον «*ἕκαστον κοράσιον πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τοῦ καταστήματος ὀρεῖται νὰ γνωρίζῃ μίαν τῶν γυναικείων τεχνῶν ἐντελῶς καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν ἀ.λ.ω. γυνώσκαυτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας νὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ πορίζεται ἐντίμως τὰ πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ ἀναγκαῖα*».

Πῶς λοιπὸν δι´σχρῖζεσθε ὅτι τὸ Ἀμαλῆιον δὲν προῶρισται νὰ μορφώσῃ τεχνίτιδας! Διατί τόση ἀσέβεια πρὸς τὸ ἄφρον τούτο; διατί γενικὴ ἀσέβεια πρὸς τοὺς στοιχειώδεις ὅρους τῆς λογικῆς, πρὸς τὰ ἄφρα ἐν γένει τοῦ ὄργανισμοῦ τὰ ἀποτελοῦντα τὴν βίαν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ὄφροντροφεῖου;

Εἶναι ἀληθὲς ἢ οὐ, κ. Ἐργαζο, ὅτι τὸ 9ον ἄφρον τοῦ ὄργανισμοῦ ρητῶς λέγει «*ὄρος ἀπαράβατος καὶ ἀπαρασάλευτος εἶναι ἡ πατρότης καὶ μητρότης ἀποργάνωσις, ἡλικία δὲ ὄχι κατωτέρα τῶν ἐπτά ἐτῶν.*» Κατὰ τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς καὶ παιδαγωγικῆς ὁ παῖς λέγεται νήπιον ἀπὸ τοῦ 1ου — τοῦ 6ου ἔτους νήπια· ἄρα ἐν τῷ ὄφροντροφεῖῳ δὲν ὑπάρχουσι — πλὴν ἐὰν παρεβιάσθῃ ὁ ὄρος οὗτος — Ἄρα τὸ ἐν αὐτῷ νηπιαγωγεῖον δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως καὶ αἰ γὰρ τὸ Φρεβόλιανου συστήματος δαπανηθεῖσαι χιλιάδ. δραχμ. ἐδαπανήθησαν ἀσκόπως καὶ παρὰ τὰς ρητὰς τοῦ ὄργανισμοῦ διατάξεις! Καὶ δὲν ἀναγκάζεται τις ὅλως ἀκούσιως νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἀυθαίρετος αὕτη τοῦ κανονισμοῦ τροποποιήσις ἔχει ἰδιοτελὲς τι ἐλαττήριον καὶ ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν ὄφρων τίθενται εἰς δευτέραν πάντοτε μοῖραν, ὡς ἀνεπίσημα περὶ προσωπικοτήτων καὶ κομματικῶν ἐκδουλεύσεων.

Τὸ δυσάρεστον δ' εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ὄφριλε νὰ ἀγρυπνῇ, ὅπως οἱ Θεοπισθέντες ὄροι τηρῶνται ἀπαραβίαστοι, ὀλιγορεῖ, ἢ μᾶλλον οὐδεμίαν περὶ τῶν διατρέχόντων ἔχει γνῶσιν. Ἡ δὲ βασίλισσα ἢ φυσικὴ προστατὴς πάσης ἀπροστατεύτου ἐν Ἑλλάδι γυναικός, ἰδιαιτάτα δὲ πάσης ὄφρανης, οὐδαμῶς ἐν τῷ ὄφροντροφεῖῳ τούτῳ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἡμεῖς ὡς δημοσιογράφοι, ὡς συνήγοροι καὶ φυσικαὶ ὑπερασπισταὶ τῶν ἀσθενῶν ὄφρων, ἐξετελέσαμεν τὸ καθήκον μας, ὑποδείξαμε ἐπανειλημμένως ἐνδιακρούς περὶ τοῦ ὄφροντροφεῖου μελέταις τὴν ἀνάγκην τῆς ριζικῆς μεταρρυθμίσεως τῶν ἐν αὐτῷ κακῶς κειμένων. Ἡδὴ τί ἐναπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ πράξῃ, δὲν εἶναι ἰδικόν μας ἔργον.

Ἡ Βασίλισσα ὅμως ἥτις ἀείποτε εὐγενέστατα καὶ φιλανθρωπώτατα ἐπεδείξατο αἰσθημάτων πρὸς τὰ δυστυχεῖ ὄφρανα, αὐτοδικαίως καὶ ὑπὸ τὸν εὐγενῆ τίτλον τῆς μητρὸς ἀνάσσει, ἠδύνατο νὰ ἐπιτάξῃ σεβασμὸν καὶ πιστὴν ἐκπλήρωσιν τῶν νόμων τοῦλάχιστον ἐκείνων, οὓς ἡ προκάτοχος αὐτῆς αἰοῖδιμος Ἀμαλία ὑπὲρ τοῦ ἰδρύματος τούτου ἐθέσπισεν.

ΠΩΣ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΖΩΗ

— «*Μελέτη ἐπιστημονικὴ*» —

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐφευρέσεων καὶ ἀνακαλύψεων τοῦ αἰῶνος τούτου πέπρωται ἴσως νὰ ἐφευρεθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπὶ αἰῶνας παρατάσεως τῆς ζωῆς, συνεπῶς τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον διρκείας τῆς νεότητος. Φαίνεται ὅμως τὸ τοιοῦτον ἀπίθανον διότι οὐδὲν ἐν τῷ κοσμῷ τούτῳ παρέρχεται μετὰ μείζονος σπουδῆς καὶ ταχύτητος ὅσον ὁ χρόνος.

Ἐκαστον ἔτος ἐξελιίσσεται ὁμαλῶς καὶ ἡσύχως, βαίνειν διὰ τοῦ αὐτοῦ βήματος, τακτικώτατα, μονοτονώτατα, ὑπὸ πᾶσαν πολιτικὴν μεταρρύθμισιν διὰ καὶ κατὰ πάντων, ὑπεῖκον εἰς φυσικώτατον νόμον. Μόνον οἱ μυθιστοριογράφοι ἐζήτησαν πολλάκις νὰ παρατείνωσι τὰ ἔτη, ἀλλὰ τούτο μόνον ἐπὶ τοῦ γάρτου ἐπετεύχθη. Πᾶς ἄνθρωπος γεννώμενος ἐν τῷ κόσμῳ εὐρίσκει ἐν τῷ λίκνῳ αὐτοῦ κληροδότημά τι ζωῆς, ὠρισμένον ἀριθμὸν ἡμερῶν ὑπάρξεως καὶ τούτο ἀποτελεῖ τὴν μᾶλλον πραγματικὴν αὐτοῦ περιουσίαν, ἣν ἐξοδεύει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καλῶς ἢ ταχέως. Δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἄρα δυνατόν νὰ τᾶμωμεν τὴν ζωὴν ταύτην εἰς μερίδας, κατὰ βούλησιν δὲ λαμβάνομεν κατὰ διαφόρους καὶ ἀπομεμακρυσμένους ἐποχὰς ἀνά μίαν τῶν μερίδων τούτων! Ἴδου ἀκριβῶς ἡ ἰδιόρρυθμος ἰδέα, ἣν συνέλαβον ἄνδρες τινεὶ τοῦ 19ου αἰῶνος. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ζῆ τις δύο μόνον ἔτη ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν, εἶτα διακόπτει πρὸς καιρὸν πᾶσαν ὄργανικὴν λειτουργίαν, ὡς μηχανὴν ἐλαττοῦσα τὸ πῦρ τῆς καὶ μίλις θερμαινόμενῃ, ὅπως ἐπὶ μείζονα χρόνον διατηρήσῃ τοὺς πρὸς χρῆσιν τῆς γαλιάνθρακος μετὰ παρέλευσιν δὲ δεκαετίας ἰδοῦ ἢ νεκρὰνάστασις. Ἐφειρόμεθα ζωηροί, ἀνθρώπιτατοι, θαυμάζοντες νέα συστήματα καὶ νεωτέρας ἐφευρέσεις.

Ὁ γνωστός διὰ τὴν ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον ἀποχὴν ἀπὸ πάσης τροφῆς δόκτωρ Τάννερ εἶναι ὁ πρῶτος ἐπινοήσας τὸν τρόπον τούτον τῆς διατομῆς καὶ παρατάσεως τῆς ζωῆς. Τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἐνέχει τὸ παράδοξον ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, πλεῖστα τῶν θηλαστικῶν ζώων ὡς ἡ ἄρκτος, ἡ νυκτερίς, ὁ κάστωρ καὶ ἄλλα διάγουσι τὸν χειμῶνα περίθρον ναρκώσεως, καθ' ἣν οὔτε τρώγουσιν, οὔτε πίνουσιν, οὔτε αἰσθάνονται, ἵνα κατὰ τὸ θέρος ἀφύπνισθῶσι μετὰ νέαν ζωὴν, νέαν σφρίγος νέας δυνάμεις.

Μὴ καὶ τὰ φυτὰ αὐτὰ δὲν ναρκοῦνται κατὰ τὸν χειμῶνα, ὅτε ὁ ζωϊκὸς χυμὸς παύει κυκλοφορῶν ἐν αὐτοῖς. Ἀφοῦ λοιπὸν παρὰ τε τοῖς θηλαστικοῖς, ἰχθύσιν, ἐντόμοις καὶ φυτοῖς ὑπὸ σταται ἡ ναρκωτικὴ αὕτη κατάστασις ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἢ τῆς ζωῆς κατατομή, τί τὸ παράδοξον ἐν ἀνάλογόν τις περίστασις παρουσιάζεται εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ τῶν ἄνω ὑποθέσεων ὁμαλῶς ὁ παγκόσμιον ἀποκτήσας φήμην δόκτωρ Τάννερ ἀποφασίζει νὰ ὑποβάλλῃ ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ προσωρινῶς θανάτου πείραμα.

Τὰ συνήθη στοιχίματα βαίνουν τὸν δρόμον των καὶ μετ' οὐ πολὺ ἢ ἀνθρωπότης θὰ ἀριθμῇ ἢ ἐν μέλος αὐτῆς ὀλιγώτερον, ἢ μίαν ἐφεύρεσιν περισσώτερον. Πόσον δὲ ἐκπλήττεται τις μανθάνων ὅτι ἡ νεκρὰνάστασις αὕτη ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν λειτουργεῖ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, ὧν οἱ ἀνότατοι μόνον κληρικοὶ — φακίροι — ὑποβάλλονται εἰς τὴν δοκιμασίαν ταύτην, ἀποκτώντες παρὰ τοῦ Ἰνδικοῦ λαοῦ τὸν τίτλον τοῦ ἁγίου.

Περὶ τῆς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς συνηθείας ταύτης ἔγραψαν κατὰ τὸ 1838 οἱ αὐτοὶ κατὰ παρόμοιον πείραμα παρευρεθέντες Εὐρωπαῖοι ἀπεσταλμένοι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἐν ἐκτάσει δὲ ὁ κ. Ὁσβώρνης νέος Γάλλος ἐκτελῶν χρέη γραμματέως παρὰ τῷ γενικῷ διοικητῇ τῆς Λαχώρας.

Μετὰ προετοιμασίας, λέγει ὁ κ. Ὁσβώρνης, διαρκεσάσας ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὁ φακίρος προσεκήλευσε ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς, ὡς καὶ πάντα πιστὸν Ἰνδόν, περιστοιχίζόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ κλήρου ἤρξατο φράσων καλῶς τὰ ὄτα, τοὺς βόθρωνα καὶ πᾶν ἄλλο σημεῖον διὰ κηροῦ, πλὴν τοῦ στόματος, ἐπόθεν ὁ ἀρ ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ. Τότε ἐξέδυσαν αὐτόν, τὸν ἔθηκον ἐντὸς λινοῦ σάκκου, τῷ ἀνέστρεψαν τὴν γλῶσσάν, ὅπως κλεισθῶσι καλῶς αἱ ἀναπνευστικαὶ κοιλότητες, μεθ' ἃ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐβυθίσθη εἰς εἶδος τι ληθαργίας, τῷ θανάτῳ παραπλήσιον. Ὁ σάκκος ἐκλείσθη ἐσφραγίσθη διὰ τῶν σφραγίδων τοῦ κράτους, μεθ' ἃ καὶ ἐτέθη ἐντὸς λευκοῦ ξυλίνου κιβωτίου, ὅπερ διὰ τῶν αὐτῶν ἐσφραγίσθη σημάτων.

Τὸ κιβώτιον ἐτέθη ἐντὸς ὑπογείου τάφου, οὗ ἡ θύρα ἐκλείσθη διὰ μεγάλου ἐπικτισθέντος λίθου, ὁ τάφος ἐκαλύφθη μετὰ γῶμα, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐσάρη ἄφρονος κρητὴ, φύλακες δὲ εὐρωπαῖοι καὶ ἰθαγενεῖς παρεβύλακτον τὸν τάφον τοῦτον νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας.

Μετὰ δέκα μῆνας, αἱ ἀρχαὶ συνήλθον μετὰ τῶν εὐρωπαίων, ἵνα ἐκθάψωσι τὸ σῶμα τοῦ φακίρου. Ὁ τάφος ἀνεσκάφη, τὸ κιβώτιον φέρον στρώμα σήψεως ἐξετάφη καὶ ἀπεσφραγίσθη καὶ τὸ σῶμα τοῦ φακίρου ἐξήχθη τοῦ τάφου, ψυχρὸν, ἄφρον, ἄπνουν, χωρὶς οὔτε ἡ καρδία, ἀλλ' οὔτε οἱ παλμοὶ αὐτοῦ νὰ ἀναπάλλωνται.

Κατὰ τὰς ἐπανειλημμένους δὲ τῶν Εὐρωπαίων ἐξετάσεις, μόνον ἡ κεφαλὴ τοῦ φακίρου παρουσίαζε μικρὰν τινα δόσιν θερμότητος. Εἰσῆγαγον τὸ ψυχρὸν τοῦτο σῶμα ἐντὸς θερμοῦ λουτρῆρος, καὶ μετὰ τινα λεπτά, οὗτοι ἐδίδε σημεῖα ζωῆς. Ἐντρίψαισι δι' οἴνοπνεύματος, ἀποφράξεις τῶν ὄτων καὶ τῆς ρινός, μεταφορὰ αὐτοῦ εἰς καθαρὸν ἀέρα ἐπανήγαγον τὸν φακίρον εἰς τὴν ζωὴν.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο τριακοντούτης, διηγείτο δὲ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ληθαργίας του, ἐβλεπεν ὥραϊα καὶ τερπνὰ ὄνειρα. Οἱ δυνεὲς καὶ ἡ κόμη δὲν ὑξήθησαν κατὰ τὸ διάστημα τούτο. Βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον οὗτος ἀνεκτίσεν ἐντελῶς τὰς δυνάμεις του.

Ταῦτα πάντα βεβαίως εἶναι φαινόμενα, λίαν παράδοξα, οὐχὶ ὅμως καὶ ὅλως ἀπίθανα κατὰ τὰς νέας τῆς ἐπιστήμης προόδους. Ὁ γνωστός διάσημος ἐπὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν καθηγητῆς κ. Browy Sequard δι´σχρῖζεται, κατόπιν παντοίων ἐπὶ τούτῳ πειραμάτων, ὅτι τὸ ἐξυγόνον δὲν εἶναι τόσῳ ἀναγκαῖον εἰς τὴν ὄργανικὴν ζωὴν, ὅσον μέχρι σήμερον ἐνομίζετο, καὶ ὅτι τὸ ἄζωτον εἶναι μεγίστης σπουδαιότητος στοιχεῖον, καίτοι μέχρι σήμερον αἱ ἰδιότητες αὐτοῦ ἐντελῶς παρεγνωρίσθησαν. Ἐντεῦθεν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐὰν τὸ ἐξυγόνον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν πλήρη λειτουργίαν τοῦ ὄργανισμοῦ ἡμῶν, ἄλλως φύσεως χημικαὶ συνθέσεις δύνανται νὰ διατηρήσωσι τὴν ζωὴν, ἐν παθητικῇ, οὕτως εἶπειν, καταστάσει, ἐστερημένῃ καὶ τῆς κυκλοφορίας αὐτῆς τοῦ αἵματος,

διατηρούσῃ ἐν τούτοις τοὺς ἱστούς καὶ τὰ ὄργανα ἐν πλήρει ζωῇ καὶ ὑγείᾳ.

Καὶ δύνανται μὲν νὰ θεωρηθῶσι ταῦτα ὡς ὑποθέσεις, αἰτινεῖ ὅμως δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς λογικῆς καὶ αἰτινεῖς δίδουσι τὸ νῆμα τῆς λύσεως τῶν πειραμάτων τῶν Ἰνδῶν φακίρων: εἴμεθα τόσον ὀπίσω ἀκόμη!

Ζυρίχη

Ὁλγα Βεκόφ
δόκτωρ ἰατροῦ.

ΚΟΡΑΛΙΑ ΚΑΪΝ

— *Νέα ἱπποτικὴ τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς* —

Ἡ γυνὴ ἐπεκράτησε νὰ θεωρῆται ὡς ἀδύνατον καὶ ἀσθενὲς, καίτοι μετὰ τῶν γυναικῶν πλεῖστα ἐπεδείξαντο θάρρος καὶ γενναϊότητα προκαλέσαντες τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν μᾶλλον μισογύνων.

Ἡ κ. Κοραλία Κάιν ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν θαυμαστῶν τούτων γυναικῶν, προκαλέσασα ἰδίᾳ κατὰ τὸν τελευταῖον Γαλλογερμανικὸν πόλεμον τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκπλήξιν Γάλλων τε καὶ Γερμανῶν. Ἄμα τῇ ἐκρήξει τοῦ πολέμου ἡ κ. Κάιν συνέστησε σῶμα νοσοκόμων, καταρτίσασα δὲ ὁλόκληρον φοιτητὸν νοσοκομεῖον διητυθῆναι πρὸς τὸ Μέτε, ἔνθα καὶ κατήρξατο τοῦ φιλανθρωποῦ ἔργου τῆς. Μετὰ τὴν ἀ. μάχην ἡ ἡρώς ἀκολουθοῦμένη ὑπὸ τοῦ μικροῦ ἀποσπάσματος τῆς διέτρεχε τὸ πεδίον τῆς μάχης, συναθροίζουσα μετὰ τῶν ἑαυτῆς τοὺς ἐξ ἄμφοτέρων τῶν μερῶν πληγωμένους ἄνδρας, καὶ ἀψφούσα τὰς περὶ τὰ ὄτα τῆς συρίζουσας σφαίρας. Τοσοῦτον δὲ τὸ θάρρος καὶ ἡ αὐταπάρνησις αὐτῆς ἐνέπνευσε σεβασμὸν, ὥστε Γερμανοὶ τε καὶ Γάλλοι, στρατιῶται τε καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται ἀπεκαλύπτοντο μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως πρὸ αὐτῆς. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἡ κ. Κάιν περιέθαλψε ὑπὲρ τοὺς 600 πληγωμένους.

Ἐκ Μέτε μετέβη εἰς Βανδῶμην, ἔνθα φοβερὰ καὶ ἀνθρωποκτόνος ἐτελεῖτο μάχη. Ἐνταῦθα κατασκηνώσασα ἐδέχθη ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς κατὰ τὴν πρώτην τῆς ἀριστεῆς τῆς ἐσπέραν 340 πληγωμένους. Μετὰ τὴν αὐτὴν ἤτταν τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων, ὁ πρωσσιακὸς στρατὸς κατέλαβε τὸ γαλλικὸν στρατόπεδον, τῇ διαταγῇ δὲ τοῦ πρώσου στρατηγῶς σημαίσφορος τις ἐδοκίμασε νὰ ὑψώσῃ τὴν γερμανικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ νοσοκομείου τῆς κ. Κάιν. Ἐνταῦθα δίδομεν τὸν λόγον πρὸς τὴν κ. Κάιν.

Ἰδοῦσα τὸν τὴν γερμανικὴν σημαίαν φέροντα στρατιώτην συνεινήθη βαθύτατα καὶ μέχρι δακρῶν διευθυνθεῖσα δὲ εὐθὺς πρὸς τὸν στρατηγὸν εἶπον: δὲν θὰ ἐπιτρέψω νὰ ὑψωθῇ ἐνταῦθα ἡ γερμανικὴ σημαία. Οὗτος μὲ προσέβλεψεν ἐκπληκτος: ἰγὼ ἐξηκολούθησα. «*Συνηθροίσαστε τοὺς πληγωμένους σὰς, οὓς περιθάλλομεν καὶ νοσηλεύομεν ὡς καὶ τοὺς ἰδικούς μας: τὸ αὐτὸ θέλομεν ἐξακολουθήσει πράττουσαι: ἀλλ' ἐνοσῶμεν νὰ ἐργαζώμεθα καὶ ἀγωνιζώμεθα ὑπὸ τὴν σημαίαν μας καὶ οὐχὶ ὑπὸ ξένῃν τοιαύτην.*»

«*Αἴ!! Κυρία μου! ἀπήνησεν ὁ στρατηγὸς «εἴμεθα οἱ κύριοι ἐδῶ.»* «*Ἐν τῇ πόλει ἴσως, ἀλλ' ἐδῶ, ὄχι! Εἴμεθα ὑπὸ τὴν σκίαν τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» καὶ τῆς γαλλικῆς σημαίας. Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ φανῆτε ἀσέβεις οὔτε πρὸς ταύτην, οὔτε πρὸς ἐκεῖνον. Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη θὰ ζευξώμεν τὰ φορέα μας καὶ θὰ μεταφέρωμεν τοὺς πληγωμένους μας ὅπως δυνθώμεν, ἀλλὰ δὲν θὰ μείνωμεν οὔτε ὄραν ὑπὸ τὴν πρωσσιακὴν σημαίαν.»*

Ὁ στρατηγὸς μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν ἀπεσύρθη, ἵνα περὶ τοῦ πρά-

κτιού συσχεθῆ, ἐνῶ ἐγὼ μὲ καρδίαν συντατριμμένην ἀνέμενον τὴν ἔκ-
θασιν τῆς συνδιασκέψεως των.

Μετὰ παρέλευσιν 20 λεπτῶν ὄλο: ἐξήλθον ὁ δὲ στρατηγὸς πλησιάζ-
σας πρὸς με μοὶ εἶπε. «Κυρία γινώριζω ὅτι: πολλὰς σὰς ὄφειλω χά-
ριτας διὰ τὰς βοήθειάς, ἃς παρέσχετε πρὸς τοὺς πληγωμένους μας.
Δὲν ἐπιθυμῶ ὅθεν νὰ γείνω πρόξενος τῆς ἐλαχίστης πρὸς ὑμᾶς λύτης.»
«Δὲν ζητῶ, κύριε, νὰ μοῦ φεισθῆτε: σὰς παρακαλῶ μόνον νὰ ἀναγνω-
ρίσητε τὰ δικαιώματά μου καὶ τὸ δίκαιον.»

Ἔχετε δίκαιον, κυρία, προσέθηκεν ὁ στρατηγός. Καὶ πάραυτα ἡ
προσωπικὴ σημάια ἀπήχθη καὶ ἐγὼ ἀνέπνευσα ἐλευθέρως, ἀπαλλαγείσα
τῆς μεγαλητέρας ὀδύνης. ἦν ἡσθάνθη, καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦ πο-
λέμου διάστημα.

Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου ἡ εὐγενὴς αὐτὴ ὑπάρξις δὲν
ἐθεώρησε τὸ ἔργον τῆς τετελεσμένον. Μετέβη εἰς τὸ Βερολί-
νον, Στετίνον, Φεσλάου, Γλάτζ, Δειψίαν, Μαγδεβούργην,
Ἐρφούρτην προχωρήσασα καὶ μέχρι τῶν συνόρων τῆς Πολωνίας,
ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπισκερθῆ τοὺς ἐν τοῖς νοσοκομείοις,
στρατοπέδοις καὶ φρουρίοις γάλλους αἰχμαλώτους. Αὐτὴ συν-
έταξε τακτικὸν κατάλογον τῶν θανάτων αἰχμαλώτων, διε-
βίβαζε δὲ εἰδήσεις τῶν ζώντων πρὸς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν.
Κατὰ τὴν ἐν Γερμανίᾳ διαμονὴν τῆς ἐπεσκέφθη ὑπὲρ τὰ πεν-
τήκοντα φρούρια. Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συνθήκης ἡ ἐν Βερο-
λίῳ τότε διαμένουσα ἐξοχος γυνὴ, ἠτήσατο παρὰ τῆς αὐτο-
κρατείας Αὐγούστου τὴν ἀπελευθέρωσιν πολλῶν χιλιᾶδων
γάλλων, διατελούντων ὑπὸ τειθαρχικῆν φυλάκισιν ἢ καὶ κα-
ταδίκην, ἣν καὶ εὐκόλως ἐπέτυχεν.

Δικαιῶς λοιπὸν ἀπενεμήθη αὐτῇ σήμερον, ὑπὸ τῆς γαλλι-
κῆς κυβερνήσεως τὸ παρόσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς «Κά-
-λιος ἀργὰ παρὰ ποτέ».

Ἡ κ. Κορνιλία Κλίν εἶναι ἡδὴ ἐξηκοντοῦ ε, μὲ τὴν κό-
μην κατάλευκον καὶ μὲ μέλανας ζωγραφάτους ὀρθαλμούς. Εἶ-
ναι δὲ ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματός τις καταραίνεται Ἰουδαία, ὅπερ
δὲν τὴν ἠμπόδισε νὰ φανῆ χριστιανικώτερα πάσης χριστιανῆς.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Μαριάνθη Ἡλιοπούλου

Ο ΓΕΝΑΙΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

Ὁ κύριος καὶ ἡ κ. Κ. δὲν ἠδύναντο νὰ συνέλθωσιν ἐκ τῆς
χαρᾶς. Εἶχον κερδίσει τὸ μέγα λαχεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-
ζης. Διὰ τὴν κυρίαν ἰδίως τὸ ἀπρόοπτον τοῦτο εὐτύχημα ἦτο
μεγάλως καὶ ἰδιαζούσης σπουδαιότητος. Ὁ κ. σύζυγός τῆς καί-
τοι τίμιος καὶ ἀξιόλογος καθ' ὅλα ἀνθρώπος, δὲν ἐπέτρεπεν
οὐχ ἦττον αὐτῇ τὴν ἐλαχίστην δαπάνην πρὸς καλλωπισμὸν
τοῦ χαριστάτου ἀτόμου τῆς. Ὁ πῖλος τῆς ἤρθημεν ἡδὴ τριῶν
ὄλων ἔτων ἡλικίαν, τὸ δὲ ἐπανοφώριόν τῆς καίτοι ἐκ μαλλίνου
ὑφάσματος ἦτο ἐκ τῆς πολυκαιρίας καὶ τῆς συνεχοῦς χρήσεως
στειλνότερον καὶ αὐτοῦ τοῦ μεταξωτοῦ.

Μία ἐλπίς καὶ μόνη ἀνεκούφιζε τὴν ζωὴν τῆς. Ὁ σύζυγός
τῆς τῇ εἶχεν ὑποσχεθῆ ὅτι ἐάν ποτε ἠννοεῖτο παρὰ τῆς τύ-
χης καὶ ἐκέρδιζε λαχεῖόν τι, ἤθελεν ἀναντιρρήτως τῇ δωρήσει
τὸ ἥμισυ τοῦ κερδισθέντος ποσοῦ. Πᾶσαν παραμονὴν ἐκκυθεύ-
σεως ἡ δυστυχὴς γυνὴ κατελαμβάνετο ὑπὸ πυρετώδους ἀγω-
νίας, τὴν ἐπαύριον δὲ κατέτρωγε τὰς ἐφημερίδας ἀναζητοῦσα
τὸν τόσῳ ποθητὸν ἀριθμὸν. Πολλάκις αἱ ἐλπίδες τῆς διεψεύ-
σθησαν, τὴν φορὰν ὁμοῦ ταύτην ἦτο ὁ ἀριθμὸς των, ναί,
αὐτὸς 9,348, ὁ ὁποῖος ἐκέρδιζε τὰς 70 χιλ. Ἡρξάτο λοιπὸν

πάραυτα ὑπολογίζουσα τὴν χρῆσιν, ἣν ἤθελε ποιήσει τῶν 35
χιλ. δρ. μετὰ προφανοῦς δὲ συγκινήσεως ἤρξατο κοινοποιοῦσα
τὰς σκέψεις τῆς πρὸς τὸν καὶ ἐν τῇ χαρᾷ του ἔτι κατηφῆ σύ-
ζυγόν τῆς.

Πῶς! ἀνεφώνησεν ἐκεῖνος, πιστεύεις ὅτι θὰ σὲ ἀφήσω νὰ
σταταλήσης 35 χιλ. δρ. μήπως νομίζεις ὅτι εἶμαι τρελλός!
Ἄλλὰ μοὶ τὸ εἶγες ὑποσχεθῆ.

Σοὶ τὸ ὑποσχέθη, ὅτε δὲν ἤλπιζα νὰ κερδίσω. Ἄλλὰ σή-
μερον τὸ πράγμα ἀλλάσσει. Καὶ σικνή προμερὰ μετὰ δακρύων
καὶ στεναγμῶν ἐπηκολούθησε, ὅτε κερθεῖς ὁ κ. Κ. συνήνεσε
νὰ τῇ παραχωρήσῃ δέκα χιλ. δρχ. ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον ὅτι
ἐνώσω ἔζη δὲν ἤθελε ζητήσει παρ' αὐτοῦ οὔτε λεπτὸν διὰ τὰ
ἰδιά τῆς ἐξοδα.

Τὴν ἐπαύριον ἐβλεπέ τις τὸν ἐν λόγῳ Κύριον καθαρῶς καὶ
κοσμίως περιβεβλημένον τὸ εορτάτιμόν του ἔνδυμα καὶ παρα-
κάμπτοντα μετ' ἀναλόγου ἐπισημότητος τὴν ὁδὸν Αἰόλου.
Πρὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὁ κ.Κ. ἔστη καὶ ἐξαγαγὼν τοῦ θυ-
λακίου του καθαρὸν βινόμακτρον ἀνέπτυσεν αὐτό, ὅτε ἡ προ-
σοχή του προσεικλύθη ὑπὸ τῆς ταχυδακτυλογραφικῆς δεξιότη-
τος, μεθ' ἧς λωποδύτης τις ὑπεξήρει τὸ χαρτοφυλάκιον ἐκεῖθεν
διερχομένης νεαρᾶς κυρίας.

Σὲ κρατῶ, εἶπεν ὁ κύριος, συλλαβὸν τὸν λωποδύτην ἀπὸ τοῦ
βραχίονος. Εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἄθλιε!

Ἀμὰν, ἀρεντικὸ, σῶσε με, τὸ δῖνον τὸ πουγγί. Ἄσε με, θὰ
μὲ βάλουν δύο χροδία μέσα. Ἄσε με, νὰ χαρῆς ὅτι ἀγαπᾶς,
νὰ χαρῆς τὴν γυναῖκα σου.

Ἡ λέξις αὐτὴ ἐπανεφέρε τὸν κ. Κ. εἰς τὴν πραγματικώ-
τητα. Ἰδέα φωτεινὴ, ἰδέα μεγάλη, θεῖα ἔκαμε τὸ πρόσωπόν
του νὰ ἀκτινοβολήσῃ. Ἄκουσε, λέγει εἰς τὸν λωποδύτην, δὲν
σὲ καταγγέλλω ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τοῦ νὰ θέσης τὴν αὐρια-
νήν σου ἡμέραν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου.

Νὰ σὲ δουλέψω ὅσῳ θέλεις ἀρεντικὸ, ἀλλὰ μὴ μὲ καταγ-
γέλης.

Καλὰ. Αὐριον τὸ πρωὶ κατὰ τὰς δέκα, θὰ εὐρεθῆς ἀκριβῶς
ἐξῶθεν τῆς οἰκίας, ἦν μετ' ὀλίγον θὰ σοὶ δεῖξω. Ἐκεῖθεν θὰ
ἐξέλθῃ κυρία τις φέρουσα ἐντὸς τοῦ θηλακίου τῆς ἐν χρηματο-
φυλάκιον καλῶς ἐφοδιασμένον. Ἐὰν μετὰ τῆς αὐτῆς ἦν καὶ
πρὸ ὀλίγου ἐπέδειξας δεξιότητος ὑπεξαίρεσης τὸ χρηματοφυ-
λάκιον ἐκεῖνο καὶ μοὶ τὸ ἀποδώσης, σὲ σῶξω ἐκ τῆς σημερινῆς
κλοπῆς.

Αὐτὸ μόνον, ἀρεντικὸ. Καὶ θέλει βόττημα. Θάχω βέβαια καὶ
τὸ μπαξίσι μου.

Καλὰ! περίμενε μου διὰ νὰ σοὺ δεῖξω τὸ σπιτι. Ὁ κ. Κ.
εἰσῆλθεν εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀντήλλαξε τὸ γραμματίον του πρὸς
τὰς ὑπὸ τοῦ ταμίου μετρηθείσας αὐτῷ 70 χιλ. δρ. καὶ ἐπέ-
στρεψεν οἶκος.

Ἡ σύζυγός του ἠτοίμαζε τὸν κατάλογον τῶν εἰδῶν, ἅτινα
ἀμέσως μετὰ μεσημβρίαν ἐσκόπει νὰ ἀγοράσῃ, ὅτε ὁ κ. Κ. τῇ
ἐπρότεινε νὰ ἀριθμῆσῃ καὶ πάλιν τὸ ληφθὲν ποσόν.

Ἐν τῷ μεταξῷ τούτῳ πάντες οἱ γνωστοὶ καὶ φίλοι ἔσπει-
σαν νὰ τοὺς συγχαρῶσι καὶ ἡ ἐξοδος τῆς κ. Κ. ἀνὰ τὰ ἐμ-
πορικὰ καταστήματα ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐπαύριον. Ἡ δυστυ-
χὴς γυνὴ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἔμεινεν ἄπνος ἐκ τῆς χαρᾶς,
καὶ ἐκ τῶν εἰκόνων αἵτινες φέρθη μίγδην ἀνεκυκῶντο ἐν τῇ

φαντασίᾳ τῆς. Ἐδὼ τρίχαπτα, ἐκεῖ ἑλοστηρικὰ καὶ βελοῦδα
καὶ ταινίαι καὶ ἄνθη καὶ πάντα συλλέβδην τὰ ἀποτελοῦντα
τὴν γυναικείαν περιβολὴν.

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν 10 π. μ. ἡ κ. Κ. ἐξήρχετο τοῦ
οἴκου τῆς χαίρετωμένη δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ὑπὸ ἀνθρώ-
πων, οἵτινες οὐδέποτε εἶχον ἀτενίσει πρὸς αὐτήν. Μακρόθεν
εἶπετο ὁ σύζυγός τῆς, ὀλίγα ὁμοῦ βήματα ὀπισθὲν τῆς νεα-
νίας τις καθαρῶς ἐνδεδυμένος ἐφαίνετο παρακολουθῶν πᾶσαν
αὐτῆς κίνησιν. Αἰφνης ἡ κ. Κ. ἠσθάνθη παρὰ τὸ πλευρὸν
τῆς ὡς ἰσχυρὰν πνοὴν ἀνέμου, ἐστράφη, ἀλλ' οὐδὲν εἶδε. Ὁ
ὀπισθὲν τῆς νεανίας εὐρίσκειτο ἤδη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ συ-
ζύγου τῆς, ὅστις τῷ ἔθλιβε τὴν χεῖρα μετὰ προφανοῦς συγκι-
νήσεως.

Ἡ δυστυχὴς γυνὴ μέχρι σήμερον θρηνεῖ τὰς δέκα χιλ. δρ.
ὡς καὶ τὰ ὠρῖα τῆς ἐσπέρας ἐκεῖνης ὄνειρα ἀνομολογοῦσα καθ'
ἐαυτὴν ὅτι οἱ ἄνδρες ἔχουν δίκαιον, μὴ δίδωτες χρήματα
εἰς τὰς γυναῖκάς των.

Η ΓΥΝΗ ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ XIX ΑΙΩΝΑ

Ἱστορικὴ ἀποψις.

[Ἰδε συνέχαιαν ἐν τῷ προηγ. φύλλῳ]

Ὁ XVII αἰὼν διέσωσε τὰ ὀνόματα τῆς Αἰκατερίνης Βάση
καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βολωνίας τῆς Χριστινῆς
Ἐρξέλεμπεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Halle, τῆς Εὐτυχίας
δὲ Φῶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μομπελιέ. Κατὰ τὴν αὐ-
τὴν ἐποχὴν διέπρεπε καὶ ἡ διάσημος καὶ ἐμπειροτάτη ἰατρός
κ. Μποναβέν, ἥτις ἐν προκεχωρηκυῖα ἡλικίᾳ ἔλαβε τὸ δίπλω-
μά τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βαρσοῦρας.

Ἡ συνοπτικὴ αὐτῆ περιλήψις ἀποδεικνύει ὅτι ἡ γυνὴ μεθ'
ἄλλας τὰς παρεκωλυούσας τὴν πρόοδον αὐτῆς προλήψεις κατέ-
λαβεν ἐντιμον καὶ περιφανῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἱατρικῆς θεσίον.

Κατὰ τὸν αἰῶνα ἐν τούτοις ἡμῶν πρώτη ἐν Παρισίοις ἡ
αἰτησαμένη τὴν ἄδειαν ἐγγραφῆς ἐν τῇ ἱατρικῇ τῶν Παρισίων
σχολῇ ὑπῆρξεν ἡ κ. Μαργαλητὴ Βρεδὲ κατὰ τὸ ἔτος 1866.

Ἔγχετε τὰ παρὰ τοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτούμενα διπλώματα,
ἠρώτησεν αὐτὴν ὁ κοσμητὸρ τῆς ἱατρικῆς κ. Μ. Βούρτζ. Δυ-
στυχῶς ἡ κ. Βρεδὲ ἐστρεφέτο τῶν ἀναγκαίων τούτων διπλωμά-
των, δι' ὃ καὶ ἀπεσύρθη, ὅπως μετὰ δύο ἔτη, παρουσιασθῆ
ἐφοδιασμένη δι' αὐτῶν. Ταύτης εἶχον προηγηθῆ μία Ἀμερι-
κανίς, μία Ἀγγλὴ καὶ μία Ρωσίσ.

Τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν ἀννήχθη εἰς τὸ ὑπουργι-
κὸν συμβούλιον, ὅθεν προήδρευσε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην
αὐτὴ ἡ αὐτοκράτειρα, ἥτις καὶ ἐνθέρμως ὑπεστήριξε τὴν αἰτη-
σιν τῶν Κυριῶν, ἐπιτυχοῦσα παμψηφεί τὴν ἐν τῇ ἱατρικῇ σχο-
λῇ κατὰ τὰς αὐτῶν «Ἐ.Πίτζω, εἶπεν ἐξερχομένη τῆς συ-
εδριάσεως, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐταῖς ἡ ὁδοὶ τῆς προόδου.
Ἄφ' ἧς σιγῆς ἀνοίγεται αὐταῖς ἡ ὁδοὶ τῆς προόδου.

Κατὰ τὸ 1868 ἐνεγράφησαν 4 μόνον φοιτήτριαι ἐν τῇ σχο-
λῇ τῆς ἱατρικῆς ὡς καὶ κατὰ τὸ 1869 καὶ 70. Ἐνῶ κατὰ τὸ
1871 αἱ φοιτήτριαι ἦσαν 6 κατὰ τὸ 72 φοιτήτριαι 8, κατὰ
τὸ 73 φοιτήτριαι 18, κατὰ τὸ 74 φοιτήτριαι 22, κατὰ τὸ 75
φοιτήτριαι 28, κατὰ τὸ 76 φοιτήτριαι 31, κατὰ τὸ 77 φοι-

τήτριαι 32, κατὰ τὸ 78 φοιτήτριαι 33, κατὰ τὸ 79 φοιτή-
τριαι 36, κατὰ τὸ 80 φοιτήτριαι 40, κατὰ τὸ 81 φοιτήτριαι
51, κατὰ τὸ 82 φοιτήτριαι 78, κατὰ τὸ 83 φοιτήτριαι 103,
κατὰ τὸ 84 φοιτήτριαι 108, κατὰ τὸ 85 φοιτήτριαι 109,
κατὰ τὸ 86 φοιτήτριαι 115, κατὰ τὸ 87 φοιτήτριαι 119.

Μεταξὺ τῶν κατὰ καιροὺς ἀποφοιτησασῶν γυναικῶν ἱατρῶν
12 εἶναι γαλλίδες, 20 Πολωνίδες, 70 Ρωσίδες, 8 Ἀγγλίδες,
1 Ἀμερικανίς, 1 Ἑλληνίς καὶ μία Ὁθωμανίς.

Κατὰ τὴν κήρυξιν τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου ἡ πρώ-
τη γαλλὴ ἱατρός κυρία Βρεδὲ, προσφέρεται νὰ ἐργασθῆ παρὰ
τινὶ νοσοκομείῳ δωρεάν, καθ' ὅν χρόνον ὁ σύζυγός αὐτῆς ἀπ-
ετέλει μέλος τῆς Ἐθνοφρουρᾶς τῶν Παρισίων. Ὁ κ. Βρόκα
καθηγητῆς ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ «Ἐ.Λέου» προσλαμβά-
νει αὐτὴν ὡς ἐσωτερικὴν βοηθὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σχετικῇ δὲ ἐκ-
θέσει του ἀναφέρει τὰ ἐπόμενα: «Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ
Γαλλοπροσωπικοῦ πολέμου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δει-
νῶν ἡμερῶν τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων ἡ κ. Βρεδὲ ἐξετέλει
τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μετὰ θαυμαστῆς ἀκρι-
βείας καὶ ζήλου, ἣν οὐδόλωι ἡλάττωσεν οὔτε αὐτὸς ὁ βομβαρ-
δισμὸς τῶν Παρισίων. Εὐεργετικὴ δὲ ἀληθῶς ἀπέβη ἡμῖν ἡ
συνεργασία τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πολέμου περιόδον.
Καὶ οἱ λοιποὶ δὲ καθηγηταὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποφαίνονται
περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων τῆς κ. Βρεδὲ, ἥτις κατέβησεν διὰ τοῦ
ζήλου καὶ τῆς πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεώς τῆς νὰ προσελκύ-
σῃ τὸ σῆμα πάντων τῶν συναδέλφων καὶ φοιτητῶν, οἵτινες
συνειργάσθησαν μετ' αὐτῆς.
«Ἐπειτα συνέχαια»

Καρολίνα Σχούλτζ.
(ἱατρός)

ΠΕΡΙ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Ἄν ἡ γυνὴ ὑπανδρευομένη τιμηθῆ διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ σε-
βασίμου ὀνόματος τῆς μητρὸς, νέον ζωῆς στάδιον διανοίγεται
αὐτῇ πλῆρες τερπνῶν συγκινήσεων, ἀλλὰ καὶ πλῆρες σοβαρῶν
φροντίδων. Τὰ τέκνα εἶναι ἱερὰ παρακαταθήκη, ἐμπιστευομένη
ὑπὸ τοῦ ὑψίστου εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν γονέων, οἵτινες ἡμέ-
ραν τινα θέλουν δώσει λόγον εἰς τὸν θεὸν διὰ πᾶσαν περὶ τῶν
τέκνων των ἀδράνειαν καὶ ἀμέλειαν.

Ὁ θεὸς ἔταξεν αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ πρὸς ὑψηλὸν τινα σκο-
πὸν, ἥτοι νὰ καταστήσῃσι τὰ τέκνα των, οὐ μόνον διαδόχους
τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς περιουσίας των, ἀλλὰ καὶ πολίτας νοή-
μονας, ἠθικοὺς καὶ ἐναρέτους.

Μεγάλη εἶναι ἡ εὐθύνη τῶν γονέων ἀπέναντι τοῦ θεοῦ, ἀπέ-
ναντι τῆς πατρίδος, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀνθρώπων.
Ὁ θεὸς τιμωρήσει ἡμᾶς, ἂν μὴ ἠθικοποιήσωμεν τὰ τέκνα
μας καὶ καταστήσωμεν σκευὴ τίμια καὶ ἐμπλεα πάσης ἀρετῆς.
»Παντοῦ πρέπει καὶ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν ὁδοῖς καὶ ἐν διδασκα-
ρίοις νὰ διδάσκηται ἡ ἀρετὴ καὶ λέγομεν τὴν μεγαλητέραν
τῶν ἀληθειῶν, δι' ὁμοιοῦς ἐπισημαίνοντες ὅτι ἵνα γείνωμεν μέγα ἔθνος,
ἀνάγκη νὰ καλλιεργῶμεν τὴν ἀρετὴν.

Ἡ ἀρετὴ, μόνη ἡ ἀρετὴ, καθίστησι τὸν ἀνθρώπον εὐδαίμονα
εἰς τὰς μᾶλλον κρίσιμους περιστάσεις τοῦ βίου, παρέχει αὐτῷ
ἀκαταπαύστως ἀναλλοίωτον ἰλαρότητα, καὶ στολιζει τὸ τὴν
ἀκακίαν αὐτοῦ ἐμφαῖνον μέτωπον στεφάνῳ ἀειθαλεῖ.

Ἡ ἀρετὴ παρέχει ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ διὰ τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν δύναμιν τοῦ στέργειν τὰ παρόντα.

Ἡ ὄρεσις μειδιᾶ ἐν μέσῳ θαυρῶν τοῦ πόνου, παραμυθεῖ τὴν καρδίαν τοῦ πτωχοῦ, τὴν ὁποῖον εὐφραίνουσι περισσότερον τεμάχιον ξηροῦ ἄρτου καὶ ὀλίγον ὕδωρ παρά τὰ πολυειδῆ φαγητὰ καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ οἶνοι τὸν ταραττόμενον πλούσιον ὑπὸ φροντίδων καὶ ἐλέγγων. Εἰς ταύτην λοιπὸν ὀφείλομεν ν' ἀναθρέψωμεν τὰς μελλούσας μητέρας τοῦ λαοῦ, διὰ ν' ἀναθρέψωσιν αὐταὶ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι μεγάλους ἀνδρας.

Οἱ γονεῖς ἐτάχθημεν παρά τοῦ Θεοῦ φύλακες, ἐπιστάται, κηδεμόνες, ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ παραδώσωμεν τὴν ἱεράν ταύτην παρακαταθήκην σώαν.

Οἱ γονεῖς τότε μόνον χαιρούσι τὴν μεγαλειτέραν ὑπόληψιν παρὰ τῆς κοινωνίας, ὅταν ἔχωσι καλὰ τέκνα.

Ἐκείνοι οἱ γονεῖς ἐξεπλήρωσαν δέοντως τὰ καθήκονά των, οἱ φροντίσαντες παντὶ σθένει νὰ μορφώσωσι τὰ τέκνα των κατὰ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν.

Ἐν Πειραιεῖ.

Ἀγγελικὴ Α. Παπαδοπούλου. (ἱατροῦ).

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Οἷαν σηκασίαν ἀποδίδει ἐν κράτος εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, τὴν αὐτὴν καὶ μεῖζονα ὀφείλουσι νὰ ἀποδώσωσι καὶ οἱ Ἕλληνες γονεῖς εἰς τὰς τοῦ Ἀρσακείου τοιαύτας. Μεῖζονα καὶ! Διότι ἐὰν ὡς ἐκ τῆς ἐκλογῆς βουλευτῶν εὐσυνειδήτων τὸ κράτος προάγεται, καὶ ἡ ὕλη τῶν πολιτῶν εὐμάρεια ἐξασφαλίζεται, διὰ τῆς ἐκλογῆς συμβούλων νοσημόνων, ἀνεπτυγμένων, τιμίων καὶ εὐσυνειδήτων ἐξασφαλίζεται ἡ ὑγιὴς ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ μόρφωσις τῶν πλείστων Ἑλληνίδων, ὁπόθεν καὶ ἡ τῶν οἰογενειῶν εὐδαιμονία.

Δυστυχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν κατανοούτων τὴν βαρύτητα τῆς ψήφου καὶ τὴν εὐθύνην, ἣν διὰ ταύτης ὑπέχουσιν εἶναι λίαν περιορισμένος. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἰπώμεν ὅτι παρ' ἡμῖν εὐρίσκονται ἴσως πλείστοι καλοὶ ἔμποροι, καλοὶ βιομήχανοι, καλοὶ ἱατροὶ καὶ δικηγόροι, ἐλάχιστοι ὅμως καλοὶ πατέρες.

Ὁ ἔμπορος φροντίζει, ὅπως τὰ ἐργοστάσια, παρ' ὧν προμηθεύεται τὰ ἐμπορεύματά του ὄσι καλῆς πίστεως, ὅπως αἱ ἀποθήκαι ἐν αἷς τοποθετεῖ ταῦτα ὡς εὐρύχωροι, ξηραὶ, κατάλληλοι, ὅπως ὁ τακτοποιῶν αὐτὰ ὑπάλληλος μὴ ρυπάνῃ ἢ κηλιδώσῃ, ἐνῶ ὁ ἴδιος ὡς πατὴρ οὐδέποτε ἢ σπανίως ἐξετάζει, ἐὰν τὸ σχολεῖον ἐν ᾧ φοιτᾷ ἡ κόρη του παρέχει ἐχέγγυα τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ τῆς υγείας αὐτῆς, ἐὰν τὰ πρόσωπα παρ' ὧν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐξαρτᾶται ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις αὐτῆς εἶναι πρόσωπα δυνάμενα ὡς ἐκ τῆς ἀνατροφῆς καὶ κοινωνικῆς αὐτῶν ὑπολήψεως νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὸν προορισμὸν των.

Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων μας ἐν γένει πλείστα ἄρθρα καὶ μελέταις ἐδημοσιεύσαμεν, περὶ τοῦ Ἀρσακείου δὲ ἰδιαίτατα σειράν ὄλην ἄρθρων ἐγράψαμεν, ἐπιδείξασαι ἐν καιρῷ πάσας τὰς ἀναγκαῖας μεταρρυθμίσεις εἰς βελτίωσιν τῶν ἐν αὐτῷ κακῶς κειμένων. Καὶ ἀληθὲς μὲν εἶναι ὅτι πλείστοι τότε γονεῖς συνεινέθησαν, ὅτι ἀπείρους ἐλάβομεν ἐπιστολάς, ὅτι καὶ τὸ συμβούλιον αὐτὸ διὰ τῶν ἐφημερίδων κατέστησε γνωστὴν τὴν μεταβολὴν καὶ τροποποίησιν τοῦ προγράμματος

αὐτοῦ, πλὴν μετὰ τὴν πρώτην ἐκείνην σπασμωδικὴν κίνησιν τὰ πάντα καὶ οἱ πάντες ἔμειναν εἰς τὴν θέσιν των, ὡς πάντοτε συμβαίνει παρ' ἡμῖν.

Ἀδιάφορον ἂν ἀφῆσθαι ἐν μάθημα καὶ προσετέθη ἐν ἄλλο. Ὑπὸ γενικὴν ὅμως ἀποψιν τὰ κατὰ τὸ Ἀρσακίον ἔχουσιν ὡς εἶχον. Τὸ Ἀρσακίον χροῖται ριζικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁ κανονισμὸς αὐτοῦ ριζικῆς ἐπιθεωρήσεως. Ἰδοὺ τί ὀφείλουσιν οἱ ἐκλογεῖς νὰ ἀπαιτήσωσι, νὰ ἐπιδιώξωσι, εἰς τί ὀφείλουσι νὰ ἐπιμεινωσιν.

Εἰς τὸ Ἀρσακίον μορφώνονται μητέρες. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἐπαρκὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τραπεζιτῶν, ἐμπόρων, ὑπαλλήλων, ἱατρῶν, καὶ βουλευτῶν, ὅπως ἀποφαίνεται καὶ διατάσσει τὰ τῆς μορφώσεως τῶν μητέρων. Παραλλήλως τῇ δωδεκαμελεῖ τῶν κυρίων ἐπιτροπῆ, δέον νὰ ἐκλεχθῇ δωδεκαμελεῖς κυρίων τοιαύτα, πρὸς ἣν νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐπιβλέψις τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς συντηρήσεως, τῆς καθαρότητος καὶ ἐν γένει τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ βίου τῶν κορασιῶν. Πρὸς τοὺς κυρίους δὲ νὰ ἀνατεθῇ ἡ διαχείρισις τῆς τοῦ καταστήματος περιουσίας, ὡς καὶ πᾶσα ὑπόθεσις ἀφορῶσα εἰς τὴν λογιστικὴν καὶ οἰκονομολογικὴν κατάστασιν αὐτοῦ.

Εἶναι καιρὸς νὰ παύσωσι πλέον αἱ διημερεύσεις ἐν τῷ Ἀρσακίῳ παρθεναγωγείῳ, αἱ ἀνὰ τὰ μαγεῖραι, τὰ ἱματιοφυλακεῖα, τὰς ἀποθήκας καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ βίῳ τῶν κορασιῶν ἀνάμειξις τινῶν τῶν κ. κ. Συμβούλων, οἵτινες διὰ πᾶν ἄλλο ἢ διὰ τοῦτο εἰσὶν ἀρμόδιοι καὶ κατάλληλοι, καὶ ἐξ ὧν πολλὰ ἄτοπα καὶ ἀνάρμοστα προκύπτουσιν. Εἶναι καιρὸς νὰ ἐνοήσωσιν οἱ γονεῖς, οἱ πατέρες — ἐὰν μεταξὺ τῶν ἐκλογέων ὑπάρχωσι καὶ τοιοῦτοι — ὅτι ἡ κόρη ἐν τῇ παιδικῇ καὶ νεανικῇ ἡλικίᾳ προσκτᾶται πᾶσαν ἐξιν, ἡ καρδίαν αὐτῆς διανοίγεται πρὸς πᾶν αἴσθημα, ἡ διάνοια πρὸς πᾶσαν εὐγενῆ ἢ μὴ ἰδέαν, πρὸς γνώσιν τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ κακοῦ, πρὸς κτῆσιν πνευματικοῦ πλοῦτος, τέλος ὅτι τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο ὡς ἐξ ἀργίλλου πρόπλασμα σχηματίζεται ἐν τῇ σχολῇ, μορφώνεται εἰς ἄγαλμα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τέλειον, ὅπερ ἡ τοῦ χρόνου ἀπόδοσις ἢ ἡ σκληρὰ τοῦ κόσμου πείρα συμπληροῖ.

Δὲν εἶναι λοιπὸν οἱ τραπεζίται καὶ οἱ ἔμποροι προωρισμένοι νὰ διευθύνωσι τὸν σχηματισμὸν τοῦ λεπτοποῦτος καὶ εὐθραύστου τούτου προπλάσματος, ἀφοῦ οὔτε περὶ δεκαδικῶν, ἄλλ' οὔτε περὶ τριγωνομετρίας πρόκειται. Ἡ φύσις ἢ ἡ ἐξίς τοῖς παρέχει τὸ προνόμιον τῶν ἀριθμῶν, ὡς παρέχει πρὸς τὰς γυναίκας τὸ προνόμιον τῆς ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως τῶν τέκνων. Ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Ἀμερικῇ, ἀπανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἐξῶ Ἑλλάδι, ὡς ἐν Κ) πόλει καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Θράκῃ εἰς κυρίας ἔχει ἀνατεθῇ ἡ τῶν Παρθεναγωγείων ἐσωτερικὴ ἐποπτεία καὶ διοίκησις. Κυρίας βεβαίως λογίας, σοφῆς, δραστηρίως, ἀνεπτυγμένως, κατανοούσας τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς, παρακολουθούσας τὴν ἐν τοῖς γράμμασι πορείαν τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν καὶ θεωρούσας ὡς ἐθνικὴν τιμὴν τὸ ἀνατιθέμενον αὐταῖς ἀξίωμα.

Ὑπὸ τῶν κυρίων τούτων, αἵτινες καὶ εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ τῶν διαφόρων κρατῶν συμβούλια διακεκριμένως καὶ ὑπερόχως κατέλαβον θέσεις, κατηργήθη τὸ τέως σχολαστικὸν καὶ γελοῖον τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς σύστημα, τὸ ἐκνευρίζον τὸν χαρακτῆρα, πιέζον καὶ ἀποχαυνοῦν τὴν διάνοιαν, ἀπομονοῦν, καὶ ἀποσκληρύνον τὴν καρδίαν.

Ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ καὶ τῇ προσδίῳ τῶν ἐθνῶν, ἐν ταῖς κατὰ καιροὺς πολιτικαῖς καὶ κοινωνικαῖς μεταρρυθμίσεσι ἀπεδείχθη σαφῶς ὅτι ὁ ἐθνικὸς πλοῦτος, ἡ ἐθνικὴ οἰκασθῆποτε χώρας πρόοδος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐθνικῆς τῶν γυναικῶν μορφώσεως. Μητέρα ἐξίτηι ὁ Μέγας Ναπολέων παρὰ τῆς διασήμευ παιδαγωγοῦ κ. Καμπάν. Τὸ Ἀρσακίον ὅπερ στερεῖται παιδαγωγῶν ὡς τὴν κ. Καμπάν, ἀε ἀναπληρῶσι ταύτας ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ κυρίων σοφῶν καὶ ἀνεπτυγμένων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Γυναῖκες ὀδηγοί. — Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ συνταγματάρχου λόρδου Χαΐ δὲ Κιγγάους συνήλθε κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἐδιθ Δάβις ἰδρυθὲν σωματεῖον κυρίων, πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ κα-αστατικοῦ αὐτοῦ. Σκοπὸς τούτου ἔσται ἡ μόρφωσις γυναικῶν ὀδηγῶν διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπισκέπτονται τὰ διάφορα τῆς πόλεως μνημεῖα ξένους.

Γυνὴ παρασημοφορουμένη. — Συγγραμματογράφος σκηνὴ ἔλαβε κατ' αὐτὰς χώραν ἐν τῷ ἐν Ρουένῃ στρατῶν τοῦ 17 συντάγματος. Ὁ συνταγματάρχης ἐπὶ παρουσίᾳ ὀλοκλήρου τοῦ συντάγματος αὐτοῦ, φέροντος ὅπλα, ἀπένευσε τὸ στρατιωτικὸν μετάλλιον πρὸς τὴν τοῦ συντάγματος τροφοδότιδα κ. Σουρντιού. Ἡ γενναία αὕτη καὶ ἀτρόμητος γυνὴ ἀπὸ τριακοναετίας ἤδη ὑπηρετεῖ ἐν τῷ συντάγματι τούτῳ παρακολουθήσασα αὐτὸ εἰς πᾶσαν ἐπικίνδυνον ἐκστρατείαν καὶ μάχην. Ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ἡ γυνὴ αὕτη ἐπεδείχθη σπανίαν γενναϊότητα καὶ τόλμην, ἐν τῇ μάχῃ δὲ τοῦ Σολφερίνου ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ λοχαγοῦ καὶ ταγματάρχου ἐνὸς τάγματος. Κατ' ἄλλην μάχην ἠσθένησεν ἐκ τῶν πολλῶν

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν ἡ κατάστασις τοῦ πάσχοντος ἐβελτιώθη, βελτιώθη, καὶ κατ' ὀλίγον οὗτος ἀνέκτησεν ἐντελῶς τὴν ἀπελευθερωσὴν υγείαν του. Κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῆς ἀσθενείας, προσέθηκεν ἡ Μαρκέλλα—ἐρυθρίωσα διὰ τὸ ψεῦδος—ὑπεσχέθη νὰ δωρήσωμαί τι πρὸς ἐκκλησίαν τινα, ἐν ᾗ περιπώσει ὁ συγγενὴς μου ἀνεκτα τὴν υγείαν του. Ἐπεθύμουν ὅμως νὰ προσφέρω τὸν δῶρον μου πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἥς ὁ πνευματικὸς συνετέλεσεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ πάσχοντος.

Καὶ μήπως ἡ ἐνορία μας ἔσχε τὴν εὐτυρίαν ταύτην! Τὸ ὑποθέτω, ἀλλὰ δὲν εἶμαι καὶ βεβαία. Δυστυχῶς ὁ συγγενὴς μου εἶχε σχεδὸν ἀπολέσει τὰς αἰσθήσεις, οὐδὲν δὲ ἐνθυμεῖται ἐξ ὅλης τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Καὶ ποῦ κατοικεῖ ὁ συγγενὴς σας οὗτος, Κυρία; Βουλευτῆρον Λευοῦάρ ἱρ. 36.

Ἀληθῶς ἡ ἐνορία μας ἐκτείνεται μέχρι τῆς προεκτάσεως τοῦ βουλευτῆρου τούτου. Ἡδυνάμην δὲ νὰ δώσω ὑμῖν τὴν ζητουμένην πληροφορίαν, ἐὰν μοι ἐγνωρίζετε ὀρισμένως τὴν ἡμέραν τῆς ἐξομολογήσεως ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξομολογηθέντος

ἀγρυπνιῶν καὶ κόπων, ὅς ὑπέστη νοσηλεύουσα τοὺς πληγωμένους. Ἐδίδεν δωρεάν, προθύμως, τροφὴν πρὸς τοὺς ἀπόρους στρατιώτας τοῦ συντάγματος τῆς. Καλῶς λοιπὸν διεκοσμήθη διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ παρασήμευ τὸ τοιαύτην μεγάλην καρδίαν περικλείον στήθος τῆς.

Διαγωνισμὸς Κυρίας ἐν τῇ ξιφομαχίᾳ. — Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελέσθη ἐπισήμως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. δὲ Βιλνέβ καὶ δ' Ὀυπελέτα ἀγὼν ξιφασκίας μεταξὺ τῆς κ. Τριγῶ-Γαβριέλ καὶ τοῦ κ. Tixier καθηγητοῦ τῆς ξιφασκίας ἐν τῇ πολυτεχνικῇ τῶν Παρισίων σχολῇ. Πλήθος πολὺ καὶ ἐκλεκτὸν παρῆν, ἰδιαίτατα διεκρίθη τὸ ἄνθος τῆς ἀριστοκρατικῆς μερίδος τοῦ ὠραίου φύλου. Ἡ κ. Τριγῶ ἔφερον ἐσθῆτα κοντὴν καὶ θαυμασίως προσηρμοσμένην εἰς τὸ εὐλύγι-στον ἀνάστημα τῆς ἐκ βελούδου κυανοῦ. Καίτοι δὲ ἠγωνίζετο διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς, οὐχ' ἤττον ἤρατο ἐπανειλημμένως ἀληθῆ θρίαμβον, μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπευφημηθεῖσα καὶ χειροκροτηθεῖσα. Ἐν τῷ ἀγῶνι παρῆν καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνὸ μετὰ τῆς κυρίας του.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Γ. Χίον. Εἰδοποιήσωμεν τὸν αὐτὸς ἀντιπρόσωπον ἡμῶν. — Καν Κ. Α. Β Γ Ὀ θ ε ι ο ν. Ἀπεστάλη. — Καν Ρ. Ν. Τρίπολιον. Ἐλήφθησαν ἐνεγράφητε. — Καν Δ. Δ. Σ Ὀ ρ ο ν. Εἶναι ζητήματα τόσον λεπτά, ὥστε ἀποφεύγετε τὰς ἐπὶ τοιούτων θεμάτων συζητήσεις, κατὰ μεῖζονα δὲ λόγον τὰ στοιχίματα. — Καν Ε. Δ. Κ Ὀ θ η ρ α. Μὰ ἐπὶ τίλους, ποσάκις εἶπομεν ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶναι ἐντελῶς, ἐκτὸς τοῦ κύκλου μας. Τὸ ἡμερολόγιον ἀπεστάλη. — Καν Α. Δ. Σ μ Ὀ ρ ν η ν. Ἐὰν τὰ χοιρομήρια εἶναι πολλά, τότε κατὰ τὸν ὄδηγόν μας, ἀφήνετε ἐντὸς τῆς ἄλμης ἐπὶ ἓνα μῆνα, ἐὰν ἐν μόνον ἐπὶ 8 ἡμέρας. — Καν Ε. Γ. Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε ι α ν. Ἡ θέσις σας βεβαίως ἦτο δύσκολος. εἰς παρομοίαν περιστάσει ἐξ ἴσου πρὸς ἀμφοτέρας. — Καν Μ. Π. Μ ἕ γ α Κ ε σ ε ρ λ ῆ. Ἀπεστάλησαν ἀμφοτέρωτα οὐχ' ἤττον ἀποστέλλομεν ἐκ νέου ἐν ἀπλοῦν. — Κον Εὐ. Δ. Φ Ὀ λ ε σ τ ι ο ν. Δὲν μὰς λέγετε

Ἡ Μαρκέλλα σκεπτομένη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς σωτηρίας τῶν δύο προσφιλῶν ἀδελφῶν, ἔσπευσε νὰ δώσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Δαρτουᾶ, ἐξαιτουμένη ἐν ταύτῳ τὴν αὐστηρίαν τοῦ ἱερέως ἐχέμυθειαν.

Οὗτος ὑπενθυμίνας αὐτῇ διὰ τρόπον λεπτοῦ καὶ εὐγενοῦς, ὅτι ἦτο πνευματικὸς, ἠγέρθη τῆς θέσεώς του, ἔλαβεν ἐκ τοῦ παρακειμένου δωματίου μέγα βιβλίον, ἐφυλλολόγησεν αὐτὸ ἐπὶ τινὰς στιγμάς, μεθ' ὃ καὶ θέτων τὸν δάκτυλον ἐπὶ σημείου τινὸς εἶπεν: ἰδοὺ δεσποινίς, τὴν ἐσπέραν τῆς 16ης ἱερεὺς τῆς ἐνορίας μας ἐκλήθη, ἵνα ἐξομολογήσῃ καὶ παράσχῃ τὰ τελευταῖα θρησκευτικὰ καθήκοντα πρὸς τὸν ἐτοιμοθάνατον Πέτρον Δαρτουᾶ.

Ὅστις ἐνεπιστεῖθη πρὸς τοῦτον καὶ παρακαταθήκηντινὰ, προσέθηκεν ἡ Μαρκέλλα κάτωχος καὶ προφανῶς ἀγωνιώσασα καὶ ὁ ἱερεὺς οὗτος ἦτον ὁ Ὀνέζιμος. . . .

Περὶ αὐτοῦ λοιπὸν πρόκειται; εἶπεν ὁ ἱερεὺς φιλοδωρῶν τὴν νεάνιδα μὲ βλέμμα τραχὺ καὶ δύσπιστον.

Ναί! πάτεο μου, εἶπεν ἡ κόρη ἀποδεχομένη ἀπαράχως τὸ πλήρες δυσπιστίας βλέμμα ἐκεῖνο. Ὁ Ἀββᾶς Βερνιὲ εἶναι ἀθῶος τῆς ἀποδιδόμενης αὐτῷ οἰκώδους κατηγορίας. Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλω δυνηθῆ νὰ ἀποδείξω τὴν ἀφωότητά του, κατόπιν τῆς πληροφορίας, ἣν εὐχρηστάθητε νὰ μοι δώσητε.

Ὑγιαίνειτε, πάτερ μου, ὁ ναὸς σας θὰ λάβῃ ἀρκεύτως τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον, παρακαλεῖτε δὲ καὶ ὑμεῖς τὸν θεὸν πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν ἐνόχων καὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀθῶου. Ὁ ἱερεὺς ὑπεκλίθη καὶ πάλιν καὶ ἡ κόρη ἐξῆλθεν εὐτυχῆς διὰ τὴν αἰσίαν λῆξιν τῶν πρώτων αὐτῆς διαβημάτων.

ζάν ή κόρη είναι προκεχωρημένη εις τήν μουσικήν, όπως αναλόγως εκλέξωμεν αὐτῇ κατάλληλον τεμάχιον — Καν Ε. Α. Νί κ λ α ν. 'Ενεργαφῆτε' φύλλα ἀποστέλλονται' εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενεστάτας κρίσεις. — Καν Ζ. Α. Βραί λ ο ν. Διορθωθήσεται. — Καν Α. Κ. 'Ιάσιον' Τὸ εἶχον προμαντεύσει κατὰ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ διαμονήν μας, ἀξιόλογον καὶ ἐπιτυχεστάτον, καίτοι ὀλίγον ἀργά. Γράφομεν. — Καν Μ. Α. Σύ ρ ο ν. 'Αποστέλλονται. — Καν Α. Χρ. Χ. Σι λ ῆ σ τ ρ ι α ν. 'Ελήφθησαν ἀποστέλλονται' γράφομεν. — Καν Μ. Ζ. Νυμέ γ η ν. 'Επιτυχία πλήρης' θερμώτατα συγχαρητήρια' γράφομεν. — Καν Α. Μ. Μι λ ἄ ν ο ν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ φύλλου καὶ τοῦ φύλλου μας εὐγενεῖς διαθέσεις σας' ἀγνοεῖτε λοιπὸν τὰ τοῦ κανονισμοῦ μας' γράφομεν. — Καν Αι. Δ. Ρ ὠ μ η ν. 'Ελήφθη μακρόν, στρυφνὴν καὶ ἐντελῶς δυσανάγνωστον. Πόσοι ζωγραφικῆς γιγαντιαία. Εὐχαριστοῦμεν γράφομεν. — Καν Α. Μ. Κ. Πά τ ρ α ς. 'Ελήφθησαν. — Καν Π. Α. Γα λ α ξ εῖ δ ι ο ν. 'Ελήφθη ἐνεργαφῆ: μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τοῦτο προθυμίαν μας δὲν τὸ κατορθοῦμεν ὡς ἐκ τῶν πολυπληθῶν ἀσχυλῶν. — Καν Εδ. Δ. Δ. Πύ ρ γ ο ν. 'Ελήφθησαν' ἐνεργαφῆτε. — Καν Ρ. Δ. Κ. 'Α τ α λ ἄ ν τ η ν. 'Ελήφθησαν. — Καν Δ. Κ. καὶ Ε. Μ. 'Α θ ῆ ν α ς. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεστάτας κρίσεις' καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10ης—τῆς 12ης. πλὴν τῆς Τετάρτης, εἰμεθα εἰς τὴν διάθεσίν σας. — Καν Ε. Γ. Πά ρ ο ν. Μήπως γνωρίζωμεν τὰ αὐτὸς ἔθιμα; ἀδιόφορον ἐάν ἐξήσατε εἰς Κ)πολιν' προσπαθεῖτε νὰ συμμορφώσθε πρὸς τὰ ἐν τῷ τόπῳ ἐθιζόμενα. — Καν Ε. Δ. Κ) π ο λ ι ν. Πλὴν τῆς κ Sevignie καὶ ἡ δεσποινὴ Eugenie de Guerin ἔγραψε θαυμασίως. Ζητήσατε τὸ ἔργον τῆς 'Lettres d' Eugenie de Guerin'. — Καν Μ. Τ. Μ η λ ἔ α ς. 'Ελυπήθημεν πολὺ' ἀπεστάλησαν πλὴν τοῦ ὑμετέρου. — Καν Ε. Π. Πά τ ρ α ς. 'Ελήφθησαν' εὐχαριστοῦμεν. — Καν Α. Γ. Κ. Πύ ρ γ ο ν. Οὐδὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται διὰ τοῦτο' γράφομεν. — Καν Ν. Ε. Π. 'Η μ ε ρ ο β ῖ γ λ ι ο ν. 'Ελήφθησαν' ἀπεστάλησαν. — Καν Ξ. Χ. Στ. καὶ Σ. Ε. Γ. Λ ε χ α ι ν ἄ. 'Ελήφθησαν' ἐνεργαφῆτε' εὐχαριστοῦμεν. — Καν Ι. Μ. Δ ε χ α ι ν ἄ. Δὲν ἐληγήθησαν καλῶς' ἀποστέλλομεν ὡς καὶ τὸ ἡμερολόγιον. — Καν Ε. Γ. Ζά κ υ ν θ ο ν. Ἀφοῦ οἱ τίτλοι τῆς εὐγενείας δὲν ἰσχύουσιν, τί τοὺς ἐλάτε; ἄλλως πῶς θὰ θέσητε στίγμα. ἰφοῦ δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς εὐπρεπείας νὰ ἔχητε ἐπισκεπτήριον. 'Αποφεύγετε τὰς κενουδοξίας. — Καν Σ. Κ. Β. Π ε ι ρ α ῖ ᾶ. 'Ἡμερολόγιόν τε καὶ φύλλα ἀπεστάλησαν' ἀναμένωμεν ὑποσχεθεῖσαν μελέτην. οὐχὶ ὅμως μα γ ρ ἄ ν. — Καν Κ. Ρ. Δ ι θ α θ ῶ. 'Ελήφθησαν' εὐχαριστοῦμεν. — Καν Χ. Τσ. Πύ ρ γ ο ν. 'Ελήφθησαν' εὐχαριστοῦμεν. — Καν Κ. Χ. Σύ ρ ο ν. Οὐδέποτε ὁ ἐν λόγῳ φοιτητῆς ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἀλλ' οὔτε ἐνέγραψε τὰ σημειώμενα ὀνόματα. — Καν Α. Σ. Τσ. 'Αποστέλλεται καὶ τὸ μετὰ βρομετρικοῦ ἐξωφύλλου. — Καν Ε. Α. Σκ. Φι λ ι α τ ρ ἄ. 'Ελήφθησαν' ἀπεστάλη, πέραντα. — Καν Κ. Εδ. Κ. Θ ῆ β α ς. 'Ελήφθησαν' ἀπεστάλη τὸ μετὰ βρομέτρον. — Καν Β. Δ. 'Ι θ ἄ κ η ν. 'Ελήφθησαν' εὐχαριστοῦμεν. — Καν Ε. Ν. Α ἴ γ ι ο ν. 'Ἐχετε ἄδικον.

οφείλατε σεις νὰ χαιρετίσητε πρώτῃ' διότι ἡ δυστυχὴς ἐκείνη δὲν τολμᾷ ἀγνοεῖσαι, ἐάν τῇ τὸ ἐπιτρέπητε ἡ σὺ. — Καν Ε. Κ. Κ α β ἄ λ λ α ν. Κατάλογος ἐλήφθη' εὐχαριστοῦμεν' δὲν μοι λέγετε ὅμως, ἐάν τὰ ἀποσταλέντα ἡμερολόγια ἐλήφθησαν. — Κορυθαλίδι. Π ε ι ρ α ῖ ᾶ. Ἄγνοεῖτε λοιπὸν ὅτι εἰς τὴν μητρικὴν ἀποδίδονται ὅλαι αἱ κακαὶ προθέσεις. Προτιμήσατε τὴν ἐν τινὶ σχολείῳ κατὰταξιν ὡς ὑποτρόφου.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τοῦ τριγμοῦ τῶν θυρῶν. Οὐδὲν ὀγληρότερον θύρας τριζούσης, ὅταν ἀνοίγοι κλείηται. 'Ἐάν δὲν ἔχητε πρόχειρον ἔλαιον, προστίψατε τὸ ἄρον ἐνὸς μολυβδοκονδύλου ἐπὶ τῶν στροφίγκων τῆς θύρας καὶ τὸ τρίξιμον παύει πέραντα.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Μουχαλεμπὶ εὐρωπαϊκόν. Διαλύσατε 40) δρ. βουτύρου καὶ ἀφήσατε νὰ κοκινίσῃ καλῶς. Προσθέσατε εἰς τοῦτο 100 δρ. ψυχίων ἄρου λευκοῦ καὶ ἀναμειγνύετε τὸ μέχρις οὗ κοκινίσει. Προσθέσατε 50 δρ. γάλακτος, ἀναμειγνύουσα αὐτὸ διτρώς, μέχρις οὗ ἀποτελεσθῇ ἐν συμπεποκνωμένῳ σώμα. Σερβίρετε καὶ ἐπιπάσατε διὰ σακχάρους.

Π. Μ. ΓΚΙΟΡΑΣ

430—Ὀδὸς Ἐρμοῦ—430

Παιγνίδια παίδων διάφορα. — Ἐργόχειρα. — Μπιζουτερί. — Νέα παιγνίδια ἐκ πέτρας ἀρχιτεκτονικῆς. — Α.θη. — Ζαρητηνίερς Γλάστρες. — Εἶδη Κινεζικά. — Κεντήματα λευκὰ καὶ χρωματιστά. — Ἐνδυμασίας παίδων. — Κορδέλες. — Στεφάνους διὰ κηδείας. — Πιάτα ἀρχαίας τέχνης δι' αἰθούσας. — Γάντια δερμάτινα, φιλδικῆς καὶ μεταξωτά. — Κάλυξες μεταξωτίς. λινὲς καὶ βαμβακερές. — Οὐβρέλες. — Τρικὸ γυναικεία. — Φίλιπες. — Μαρσελίνας. — Ἀτλάζια. — Ξύλα δι' ἐργόχειρα. — Τύλια μεταξωτά. — Κορδέλες. — Μυρωδικὰ. — Στέφανα, Γυρλάντες. — Φράντσες ταπειταρίας καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἶδη.

Θέλετε νὰ ἱκανοποιήσητε τὰς διαθέσεις καὶ τῶν μᾶλλον ἀπαιτητικῶν προσκεκλημένων σας. Προμηθευθήτε γλυκίσματα παρὰ τοῦ ἀρχαιστάτου καὶ γνωστότατου ζαχαροπλαστείου τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμοῦ κ. Σ τ α Ὑ ρ ο υ 'Α κ ρ ι β ο π ο Ὑ λ ο υ.

Πάστες, ζίπυρα τέψου, καρποὶ σακχαρόπηκτοι καὶ ἐν γένει ὅτι ἐκλεκτὸν ἐν τῇ ζαχαροπλαστικῇ, προμηθεύεσθε παρὰ τῷ κ. Στ. Ἀκριβοπούλῳ.

VI

Οἱ συνεταῖροι

Ὅτε ἡ Μαρκέλλα ἐπανῆλθεν οἶκοι ἦτον ἤδη ἀργὰ καὶ ἠσθάνετο ἀόριστόν τινα ἀνησυχίαν. Τὸ πρῶτον πρόσωπον, ὅπερ συνήντησεν εἰσερχομένη ἦτον ἡ παιδαγωγὸς τῆς, ἣτις μετ' ὕψους τραγικῶν παρετήρησε: "ὦ δεσποινίς, δὲν σᾶς ἔρωτῶ πόθεν ἔρχεσθε; ἀλλὰ σᾶς γνωρίζω ὅτι ὁ πατήρ σας εἶναι πολὺ ἀσθενής, εἶναι κλινῆρης καὶ ὁ ἰατρός προσκελήθη ἐγκαίρως.

Καὶ ἀλλήθως ὁ πατήρ τῆς Μαρκέλλας, σκεπτόμενος ὅτι παρ' ὀλίγον ἐγένετο γαμβρός του ὁ ἀδελφὸς ἐνὸς μητροκτόνου, τὸσον ἐταράχθη, ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ἐπίστευσεν ὅτι ἔπασχεν, ὅτι ἦτο ἀσθενής. Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει δὲ ὅτι εἶναι ἀσθενής ὁ κ. Μωδοῦ ἤρξατο σκεπτόμενος ὅτι οὐδένα εἶχεν, ὅπως ἀναπλήρωσῃ αὐτὸν ἐν τῷ ἐργαστασίῳ του, ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς καλῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν του. Συγχρόνως λοιπὸν μετὰ τὸν ἰατρὸν ἐκάλεσε καὶ τὸν Δαρτουᾶ, τὸν ἐπινοητὴν τοῦ μηχανήματος, τὸν φυσικόν, οὕτως εἰπεῖν, συνέταιρόν του.

Ὅτε ἡ Μαρκέλλα εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πατρὸς τῆς, μετὰ βίας περιστέλλουσα τοὺς ὀρηκτικούς τῆς καρδίας τῆς παλμούς, ὁ Δαρτουᾶ ἠγέρθη καὶ μετὰ σεβασμοῦ ὑπεκλίθη πρὸ αὐτῆς. Αὕτη ἀνταποδώσασα τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον διπυθύνθη κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κλινὴν τοῦ πατρὸς τῆς.

Πῶς, πάτερ μου, εἴσθε ἀσθενής;

Πολὺ ἀσθενής, τέκνον μου νομίζω ὅτι πολὺ ἀργὰ καὶ πολὺ δυσκόλως θὰ κινηθῶ τῆς θέσεως ταύτης.

ὦ!! πόσον εἴσθε δειλὸς καὶ υπερβολικός, εἶπεν ἡ κόρη Εἶμαι βεβαία, ὅτι αὐριον θὰ εἴσθε ἐντελῶς καλά.

Ὁ πατήρ σας ἔχει ἴσως δίκαιον, δεσποινίς. Αἱ ὑπέριμετροι ἐργασίαι, αἱ φροντίδες, αἱ ἀγρυπνίαι τόσων ἐτῶν ἐξαντλοῦσιν ἐπὶ τέλους καὶ τὴν ἰσχυροτέραν τῶν κράσεων. Εὐτυχῶς ὡς ἀνθρώπος λογικὸς καὶ πρακτικὸς, ἅμα τῇ συναισθήσει τῆς ἐξαντλήσεως τῶν δυνάμεων του, ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλίσῃ τοῦλάχιστον τὰ ὑλικά του συμφέροντα. Ἦδη τὰ πάντα ἐκανονίσθησαν. Αἱ ἐργασίαι σας, τὰ συμφέροντά σας εἶναι καὶ ἰδικά μου, εἶπε, σείων ὑπερθεν τῆς κεφαλῆς του τεμάχιον χάριτος ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ κ. Μωδοῦ ὑπογεγραμμένον.

Ὁ πατήρ τῆς ὡς ἐνοχὸς ἐστρεψε πρὸς αὐτὴν βλέμμα δειλὸν καὶ πλήρες ἀγωνίας. Βλέπω, κύριε, προσέθηκεν ἡ Μαρκέλλα, ὅτι ὁ πατήρ μου ἐπραγματοποίησε τέλος τὰ σχέδια τοῦ μετ' ὑμῶν συνεταϊρισμοῦ του, ἅτινα ἀπὸ πολλοῦ ἤδη καιροῦ ἐμελέτα, ἀγνοῶ ὅμως ἂν ἐν ταῖς συνθήκαις αὐτοῦ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἀποκατάστασίν μου ζήτημα.

Δηλαδή, δεσποινίς, ὁ φίλος μου τολμᾷ νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι κατόπιν τῶν διαπραξάντων ἐν τῇ οἰκογενείᾳ Βερνιέ. . .

Αἱ σκέψεις μου θὰ μετεβλήθησαν. Ἐχει δίκαιον ὁ κ. Δουριέ. Συναινεῖς λοιπὸν νὰ γείνης σύζυγός σου; εἶπεν ὁ Μωδοῦ, ἀνακλιρτῶν ἐπὶ τῆς κλινῆς του καὶ λησμονήσας ὅτι ἦτον ἀσθενής.

Δὲν λέγω ἀκόμη τοῦτο μὴ τόσον σπεύδητε, πάτερ μου, εἶπεν ἡ Μαρκέλλα ὠχρὰ ὡς κηρός. Ὁ κ. Δουριέ ἄς προσπαθήσῃ νὰ μετὰ διαθέσῃ συμπαθέστερον πρὸς αὐτόν, ἄλλως τε νομίζω, ὅτι φέρει εἰς τὸν συνεταϊρισμὸν σας τὸ ποσὸν 300 χιλ. φρ. εἶπεν, ἀτενίζουσα ἀσκαρδαμυκτεῖ τὸν Δαρτουᾶ.

(Ἄκολουθεῖ)